

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Constans Defensio, Ex S. Scriptvra, Et Vera Catholica
Doctrina, Atqve Observatione Vniuersalis Christianæ
Ecclesiæ Deliberationis de Christiana Reformatione**

Bucer, Martin

Genevae, 1613

Tria signa Ecclesi[a]e 26

urn:nbn:de:hbz:466:1-34315

& fornicantem à Deo.

Hęc omnia in libro Reformationis compendiaria ratione (sicut & alij articuli, & eiusmodi libri proprietates requirit) plenè tamen & expressè commemorata & tradita sunt, id quod videre licet in articulo De Ecclesia. Adhęc nullum est signum Ecclesię in vniuersa scriptura traditum, quod non sit in tribus enumeratis iudiciis comprehensum.

Pręterea scriptura certum numerum proprietatum & signorum Ecclesię nullibi expressit. Possent omnes comprehendi vel sub vno tantũ, Communionem videlicet Christi: vel sub duobus, Doctrina & ceremoniis, vel sub tribus, Doctrina, Sacramentis, & Disciplina. Vel sub quatuor, Doctrina, Sacramentis, constitutione ministrorum, & antistitem Ecclesię, obedientiãque reliquę plebis: vel pluribus adhuc discrimini- bus & lectionibus distingui, modò memoratę proprietates & notę omnes comprehendantur, nec vlla omittatur.

Ex his omnibus clarum est, librum Reformationis propterea quod proprietates & certa iudicia Ecclesię Christi, sub tribus enumeratis notis complexus est, sine causa reprehendi. Nam S. scriptura, quemadmodum demonstratum est, nullam omnino proprietatem aut signum Ecclesię Christi commemorat, quod non in tribus istis includatur, & in libro quoque disertè & expressè ponatur.

Et hætenus ad primam partem secundę Accusationis responsum esto.

Tria Ecclesię signa.

CAP. XXVI.

Dorrò quod criminantur, tertium signũ cum primo planè idem esse, cum primum sit doctrina: tertium verò Doctrinę confessio, ad hoc respondetur. Liber Reformationis non tantũ Doctrinę confessionem ponit tertium Ecclesię signum, sed confessionem verę doctrinę in inuocatione, & alijs, quando Confessio requiritur, vnã cum Christiana disciplina, & obedientia: id quod in sequenti Articulo de Vniuersitate Ecclesię copiosius declaratur. Hęc sanè non sunt eadem cum Doctrina.

Sed sit sanè solum Doctrinę confessionem esse positam, non tamen esset vnum & idem cum doctrina iudicium. Fieri enim potest, vt in aliquo cętu doctrina rectè & legitimè administraretur, ille tamen cętus nõ sit Ecclesia Dei, hanc solam ob causam, quod publicam doctrinę confessionem & executionem non habet. Quemadmodũ sepè inter Iudęos contigit, qui temporibus Prophetarum per Prophetas, temporibus Christi & Apostolorum per Christum & Apostolos sinceram doctrinã Dei habebant. Quoniam verò publicè, hoc est, Ordinarij magistratus, sacerdotes, Prophetę, Seniores & maior pars populi sanam doctrinã non recipiebant, non confitebantur, Deum non inuocabant, in obedientiã legis vel euangelij se non tradebāt, iam cętus eorũ nõ erat ecclesia Dei,

& sponsa Christi, sed quemadmodum Prophetæ, Christus & Apostoli eos reprehendunt, populus Sodomæ & Gomorrhæ, meretrix & adultera, quæ à Messia desciverat. Es. I. & passim in Prophetis. *Non Israel, non filij Abrahamæ, aut Iudæi, sed gemmina uiperarum, & filij diaboli.* Matt. 3. 23. Ioan. 8. Rom. 2. & 9. Etiam si Dominus semper ut temporibus Helix, in tali Ecclesiarum deuastatione multa adhuc millia in vera fide conseruauit, veramque communionem inter eos habuit, latenter tamen & sparsim, non ut ecclesiam, h. e. publice collectam. Hoc autem loco de externis & visibilibus Ecclesiis Dei agitur, quibus se Christiani adiungere, quasque audire debeant. Quemadmodum igitur apud Iudæos in publica religionis administratione, apud ordinarios Sacerdotes & Prophetas, vera & visibilis Ecclesia Dei non erat, sed potius uerarum Ecclesiarum & membrorum Christi persecutio, id quod spiritus S. per Ieremiam, Ezechielem, & alios Prophetas in plurimis locis testatur ac deplorat: sic etiam nunc in Christianismo plurimis in locis contingit, & adhuc quotidie contingit, ubi tamem aliquando fuerunt florentissimæ & celeberrimæ Ecclesie Christi. Quamobrem in omni vera Ecclesia Christi præter puram doctrinam & Sacramenta, publica quoque professio doctrinæ, cum vera inuocatione nominis diuini, & traditione in omnem disciplinam & obedientiam Christi, necessariò requiritur, quemadmodum liber Reformationis docet. Quapropter & hac in parte Accusatio Aduersariorum otiosa & inanis calumnia est.

De uinculis Vnitatis & Vniuersitatis.

CAP. XXVII.

ERTIO dicunt in præsentis Accusatione Aduersarij, librum Reformationis duo præcipua Ecclesie signa silentio præterisse, Vinculum vid. vnitatis & pacis: & deinde Vniuersitatem: quia nempe diffusa est Ecclesia, & diffundi atque ampliari debet, per omnia loca ad fines usque orbis terrarum.

Responsio. Et primum de vinculo vnitatis & pacis.

Vbicunque vera professio, pura doctrina, disciplina & obedientia Christi viget, in omnibus que Dominus & mandauit & docuit, nunquid ibi vinculum vnitatis & pacis Christianæ desiderari potest? Quid enim aliud est vinculum vnitatis, quam vera fides, & vera dilectio Christi, per quam quilibet fidelium ad Euangelium, & in communicationem Christi, cum omnibus membris, quæ unquam fuerunt, adhuc sunt, & deinceps futura sunt, proficitur, seque ipsum in omnem obedientiam Euangelij tradit: ad doctrinam, admonitionem, & correctionem Christi ab omnibus Christianis, præcipue verò à præpositis Ecclesie, vera humilitate suscipiendum, eique per omnia obtemperandum? Quemadmodum liber Reformationis hæc omnia expressè docet. Iam totum hoc in vera Christianæ doctrinæ confessione, unà cum disciplina & obedientia comprehensum est: quam liber Reformationis ponit tertium signum Ecclesie. Rursus igitur iniuriam ei faciunt Aduersarij, dicendo quòd tertium Ecclesie iudicium prætermiserit.

Cæterum de quarto eorum signo, quod ponunt Vniuersitatē prolixius agendum est. Si n. vniuersitas illa sic intelligatur, quemadmodum Aduersarij exponunt, pro diffusum esse per omnia loca ad fines usque orbis terrarum.